

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Začetek konca konsumna na Rečici.

Kakor se je že poročalo, so bili konsumarji z Rečice pri okrožnem sodišču v Celju oproščeni. Toda iz tega dejstva se ne sme sklepati, da so bili oproščeni, ker se je dokazalo, da so nedolžni; nasprotno, dokazalo se je jasno ko beli dan, da so konsumarji falsificirali bilanco in zakrivilili še druge delikte proti zadrugi. Zato je bilo v njih srečo deloma po krivdi državnega pravdnštva samega že zastarane, vsled česar jim sodišče takrat še — žal — ni moglo do živga. Dan plačila pa pride sigurno preje ali sleje! Obravnava sama je bila zanje najhujša obsodba!

Konsum se torej pač ne more ponasati s tem, da je dobil z obravnavo častno zadoščenje za sumničenja, kakor se je brzojavilo v »Slovenca«. Da bode tudi širše občinstvo, zlasti pa trgovski krogi videli, kakšno je bilo to »zadoščenje«, hočemo iz obravnave podati nekoje stvari, ki drastično razsvetljujejo delovanje konsumnih društev v obče in »Gospodarske zveze« posebe.

Zakon zahteva, da mora vsaka zadruga vsako leto predložiti za preteklo poslovno leto politični oblasti natančno bilanco, ta bilanca mora biti verna, dejanskim razmeram odgovarjajoča slika vsega prometa in bi morala predvsem natančno predočevati finančno stanje dotičnega društva že zaradi tega, ker se na podlagi teh podatkov oblastveno odmerja davki.

Nastane vprašanje, ali sestavljajo naši konsumi, ki se nahajajo kot plod klerikalne organizacije širom Kranjske in Štajerske, po zakonu jim predpisane pravilne bilance, ki bi naj bile takorekoč odsev pravega finančnega položaja dotične zadruge? To vprašanje je treba takoj a priori zanikati! Zakaj le dotičnik je po sodbih vseh strokovnjakov zmožen napraviti vsaj tehnično pravilno bilanco, ki ima vsaj nekoliko, ako ne že trgovske, pa vsaj nekaj splošne naobrazenosti. Takšni ljudje pa so pri naših konsumih bele vrane, ali bolje povedano, takih naobrazenih ljudi pri naših zadrugah sploh ni! Razne odpuščene daccarje, krojače, črevljarje itd., ki so nastavljeni pri konsumih kot poslovodje, pač ne moremo resno smatrati niti trgovsko, niti splošno naobrazenim. Iz tega sledi logično, da pretežna večina naših konsumov predlaga oblasti leto za letom popolnoma napačne, krive račune! Posledica tega je, da je davčna oblast napačno informirana o društvenem položaju in da tudi obdačenje ne odgovarja dejanskim razmeram. Toda napačne bilance se ne napravljajo vsikdar — iz nevednosti, ampak dostikrat tudi iz slabega namena, ali — kakor bi Melhijor Zorko rekel — »mala fide«. Značilen slučaj v tem in marsikaterem drugem oziru, se je prigodil baš v konsumu na Rečici, slučaj, ki z bengaličeno svetlobo razjasnjuje čudne manipulacije konsumnih društev in »Gospodarske zveze«. Preidemo torej k našemu specialnemu slučaju!

Kako se je sestavila prva bilanca? Nekaj raztrešenih listov, na katerih

bi naj bili zabeleženi računi, so se postali »Gospodarski zvezi« v Ljubljano, da napravi iz njih bilanco. »Gospodarska zveza« je nekaj privilegirani višji kontrolni organ vseh konsumov, ki bi naj iste nadzorovala, da bi poslovali v zakonitih mejah. No, zato se pač nikdo pri tej »Zvezi« ne briga in ni naveda, da bi se v vrhu sestavitve bilance poslani podatki, naj si so že na prvi pogled krivi, proučevali na njih pravilnost.

Ve pa se, da je treba prvo bilanco skleniti — bodisi resničen položaj društva že takšen, ali drugačen — vsekakor z znatnim čistim dobičkom, to pa kot pesek v oči nevednim zadrugnikom, kot nada izven zadruge še stoječim novednežem in da se more nasprotnikom in oblastim očulost dokazati, kako imeniten uspeh je zadruga dosegla takoj v prvem letu svojega obstanka. Tako se je napravila tudi prva bilanca pri konsumu na Rečici, ki je izkazala takoj v prvih štirih mesecih okoli poltretji tisoč čistega dobička. To je bilo po volji konsumovcev, zlasti pa še davčnemu nadzorniku, ki je z ozirom na enormni čist dobiček v štirih mesecih odmeril tudi primeren davek — nad pol drugi tisoč kron. S tem pa niso bili zadovoljni gospodje iz konsumna in bi se radi izvili plačilu davka v tolikem znesku. In pogruntale so jo modre glave, da je treba v ta namen prvotne račune — popraviti, ali kakor se navadno reče — fabricirati. To pa je bila njih tragična krivda! Prišli so v konflikt z davčnim nadzornikom, z onim istim, s katerim so se ob rojstvu prve bilance zajedno — veselili.

Dočim so imeli pri prvih računih konsumarji, oziroma brata Zorko vsekakor in brez vsakega dvoma voljo in namen, da se sestavi napačna bilanca, se mora to pri drugi bilanci zanikati. Vidi se to iz tega, da so se odločili za inventuro. Ker se pri konsumih le na podlagi inventure da napraviti vsaj približno prava bilanca, se lahko sklepa, da je vsaj v drugič bila v konsumu resna volja, — seveda zgolj iz sebičnosti, da bi ne bilo treba plačati visokega davka, — da se dade vsi pripomočki na razpolago v svrhu pravilne sestave bilance. Da črevljar Zorko in neki Vertič, ki je bil prvemu od »Gospodarske zveze« poslan, da mu pomaga po vatlih meriti blago in ceniti cepce in otroške torbice, nista mogla natančno in pravilno inventurirati, je pač umevno. Sicer pa je po postranska stvar! Glavno pa je, da je bila pri drugi bilanci **močno interesovana** »Gospodarska zveza« sama, in sicer v toliko interesovana, da ji je bilo največ ležeče na tem, **da se sestavi pravilna bilanca**. Škoda, zares škoda, da tega niso vedeli o pravem času sodniki in državni pravdnik, drugače bi pač sedel poleg Pelca na obtožni klopi še nekdo drugi in bi se sigurno izrekla tudi drugačna sodba!

Znano je, da je bila »Gospodarska zveza« v letih 1900 in 1901 na robu finančnega propada in je baš takrat heralila pri vladi za podporo. Umevno je, da je bila ta podpora zelo, zelo odvisna od tega, kako se bode ministrski izvedenec izrekel o zadrugah, pripadajočih h »Gospodar-

ski zvezi«, da bode ta crpal svojo sodbo ponajveč iz zadrugnih bilanc, je bilo pač vsakomur v naprej jasno. Takisto jasno pa je tudi, da je »Gospodarska zveza«, ki je stala takrat na pragu **konkurza**, kakor je nam dan na dan zatrjeval pri »Zlati ribi« bivši njen uslužbenec gosp. V., napela vse sile, da se pri vseh zadrugah napravijo kar najugodnejše bilance. Ni dvoma, da se je pri tej priliki manipuliralo po principu, ako se ne more izkazati znaten dobiček, vsaj deficit se naj ne prizna! S to ordo je prišel tudi Pelc na Rečico sestavljati drugo bilanco, to stoji, kakor pribito.

Konsum na Rečici je bil takrat pasiven za **29.900 kron** — Pelcu je moralo biti to znano, kajti izvedenci so kategorično izrekli, da bi moral vsak strokovnjak pri sestavi bilance takoj na prvi hip zapaziti to okolnost, ako bi se mu ista tudi hotela prikrivati. Strokovnjak revizor Pelc pa baje tega ni zapazil in je sklenil bilanco z 272 K čistega dobička. Vpraša se pa, komu v korist? Konsumu? To je popolnoma izključeno, kajti tudi po tej bilanci bi morala plačati zadruga davek, dočim bi tega ne bilo, ako bi se sestavila pravilna bilanca, izkazujoča dejansko izgubo. Zadruga pa ni moglo ugajati »Gospodarski zvezi«, ki se je baš takrat nahajala napram vladi takorekoč »auf Freiens Füßsen« — in ravno v tem grmu tiči zajec.

Brez vsakoga dvoma je torej, da je Pelc drugo bilanco namenoma in na izrečen ukaz »Gospodarske zveze« falsificiral! Quod erat demonstrandum!

Naravnost uničujoča je bila sodba o poslovanju konsumna, o knjigovodstvu itd. Državni pravdnik, sodniki in izvedenci so bili v tem jedini, da je bilo društveno poslovanje v vsakem oziru nečuvno malomarno, če mur je celo dr. Šusteršič moral pritrditi. »Es herrsche überall in der Gehabung eine **grenzenlose Schlamperei**«, to se je sodnijsko konstatiralo! V podkrepljenje par slučajev! Konsum si je izposodil iz »Ljudske hranilnice in posojilnice« na Rečici 15.000, oziroma 16.800 K. To posojilo se sploh ni nikjer zabeležilo, tudi se ni napravila nobena listina, menda zaradi tega ne, ker se čuti »Posojilnica« poklicano držati nad vodo svojega že potaplajočega brata — konsum.

Takisto je posodil neki Jernej konsumu 13.000 K, ne da bi se izdala kaka zadolžnica in ne da bi se to zabeležilo v računskih knjigah. Kaj ne, vzorno gospodarstvo to? — Sicer pa ni čuda, da se posluje tako v konsumu, katerega vodi črevljar Jos. Zorko! Časti vreden mož ta Zorko, saj je priznal, da je na drugi bilanci »podpisal« svojega brata Melhijora, ali z drugimi besedami rečeno, ponaredil njegov podpis. Und Zorko ist ein ehrenwerter Mann! Samo škoda, da so potekla od tega časa že — leta tri.

Konsum pa pod njegovim vodstvom cvete, se širi in rase, ako ne drugače, pa v — dolgeh. Sodnijsko se je dokazalo, da je bil konsum leta 1900 pasiven z 29.800 kron in to v dobi, ko je bila ta zadruga še popularna, ko še ni imela nasprot-

nikov in ko so še vsak dan pristopali novi udje še v muožicah. Od tega časa pa so že potekla tri leta in razmere so se korenito spremenile. Število zadrugnikov se krči strahovito, novi nasprotniki rasto kakor gobe po dežju, kaj čuda, ako v takih razmerah rase in se širi konsum v dolgeh, ki bodo že skoro presegli imponujočo svoto — 60.000 K, ako smemo verjeti gotovim poročilom. No, potem pa v kratkem adije konsum, adije pa tudi »Posojilnica«!

Vi zadrugniki pa, ki ste premožni, odprite svoje denarnice, vi reveži pa bodite pripravljeni, da bode preje ali sleje zapel v vaši hiši boben, kajti začetek konca konsumna na Rečici je že tukaj, čeprav je še v Celju za sedaj odletel pravični justifikaciji!

—c.

Sokolska ideja in Slovenci!

III.

Vzroke, zakaj sokolska misel v deželah slovenskih ni našla pravega odmeva, delimo lahko na krajevne, odnosno posebne in splošne vzroke.

Nekaj takih krajevnih, odnosno posebnih vzrokov smo se dotaknili že v prejšnjem svojem članku. Žive slučaje imamo, da je navdušenost ene same osebe zasnovala sokolsko društvo. Pravo, odkritosrčno rodoljublje je bil življenjski nagon k rojstvu novega društva. Ustanovilo se je društvo ne toliko zato, ker se je bilo poučilo in spoznalo pomen sokolske misli, ampak ker se je hotelo imeti društvo sploh. Praktični mož pa je vedel, da bode sokolsko društvo imelo še zategadelj svojo privlačno silo, ker bode vsled pestre svoje zunanosti najboljše prijalo nečimurnosti preprostega ljudstva in moza ni varalo! Krog novega ognjišča je na ta način zbral lepo četo slovenskih mož in mladeničev, ki jim je v srecih netil lubezen do očetnjave ter budil narodni ponos, narodno zavest... Kamorkoli se je prikazala rudeča srajca, je vrelo ljudstvo skupaj občudovat »Sokolce«. Zaradi oblike se je tudi telovadilo, seveda javno.

Vse pa je vzdrževala na površju osebnost društvenega ustanovitelja, navadno najvplivnejšega moža celega okraja. Njegovi poštvovalnosti vsa čast in hvala! Za dobo svojega življenja je njegovo rodoljubno srce doseglo, kar je želelo in hotelo. Vzbudilo je svojo okolico iz narodnega spanja in že bi dejali, da je doseglo svoj namen za vse večne čase, ko bi imelo sebi enakega naslednika, ta zopet vrednega naslednika itd.

Seve bi to še vzlic temu ne bilo pravo in resnično sokolsko delovanje, ampak je zamoremo imenovati intenzivno delovanje narodnega društva sploh. Od drugega »narodnega« društva se težko sokolsko društvo razlikuje le po imenu in po uniformi ob priliki skupnih nastopov.

Ustanovitelj sokolskemu društvu umrje. Društvo stoji nemo, osirotelo ob grobu svojega očeta. Ognjišče, krog katerega se je zbiralo do katastrofe, je razrušeno. Prej tako močena stavba se začne krhati na vseh koncih in krajih, sklad za skladom

pada v globočino... Nekaj prisiljenih zabavnih večerov, nekoliko medlih izletov v okolico ter par sokolskih pogrebcev, to so še zadnji krčeviti poskusi, preostanki prominole življenjske sile, — najneslavnejši je pogreb društva samega...

Le nekoliko drugo sliko nam predstavljajo nekatera sokolska društva na takozvani periferiji slovenskega ozemlja ustanovljena kakor trdnjave narodne zavesti in probuje proti tujčevim navalom. Rodila jih je potreba, rodila navdušenost narodno zavednih voditeljev. Svoj namen skušajo doseči z notranjimi veselnicami, petjem, tamburanjem, gledališkimi igrami, izleti v okolico, demonstrativnimi obhodi, pa z malo telovadbe ter nikakim poukom. Svoj namen torej dosega s sličnimi sredstvi kakor druga narodna društva, prednost pred temi imajo le v tem, da nosi Sokol na sebi bojni znak, da so njegovi nastopi vidnejši, da ga nasprotniki vsled tega bolj sovražijo, da to sovrašтво v srecih bratov Sokolov neti novo strasti polno navdušenje. Društvo obstoji dokler traja to navdušenje in le samo radi navdušenja samega. Daljših smotrov in ciljev se navadno tudi ta društva ne zavedajo! Bistvo sokolske ideje jim ni znano, ne poznajo tudi sredstev služečih tej ideji v dosegu predstavljenih si ciljev.

To so torej tisti krajevni, odnosno posebni vzroki, zakaj nekatera sokolska društva po Slovenskem propadajo in odmirajo. Navedli bi sicer lahko še več takih posebnih vzrokov, ki so vsi več ali manj v tesni zvezi z malenkostnimi v dotičnem kraju vladajočimi razmerami. Pa to raziskavanje bi nas zavedlo predaleč na polje manj zanimivih neznatnostij...

Ti vzroki so za stvar le bolj stranskega pomena. Proučiti jih moramo zato, da jih tudi vemo odpraviti. Odpravimo pa jih lahko z resno voljo, s temeljitim učenjem stvari, vztrajnim delom ter trdno organizacijo.

Večjega pomena za nas je študij splošnih vzrokov, ki zadržujejo rast in razvoj sokolske misli na zemlji slovenski.

Še danes je aktualno, kar je pred 15 leti prilikom 25letnice ljubljanske »Sokola« zapisal g. Evgen Lah, ljubljanskega »Sokola« zgodovinar... »Rodi jih (društva) vejdidel navdušenost za stvar. V prvih letih svojega obstanka se vsako društvo prav lepo razvija, živahno deluje in vrlo napreduje. Po navadi pa to ne traja dolgo. Kmalo se vgnjezdijo v društvo mlačnost, ki rodi včasih celo razpor. Društvo jame hirati, vsiha in gine. Ako končno vendar-le ne pogine, reši ga le skrajna poštvovalnost. Taka je vedno osoda onih društev, ki nam niso neizogibno ali brezpogojno potrebna. Gmotne in duševne sile, ki jim jih žrtvujemo so brezvspešne. Kje tedaj tiči vzrok žalostni usodi večini naših društev? Preveč jih je, premalo denarja imamo, da bi jih zalagali in — veliko premalo vztrajnosti, da bi jih duševno dosledno podpirali. Prva pomota se da popraviti, za drugo sami nič ne moremo,

tretjo pa moramo popraviti, ker je pravi narodni greh... »Glavni naš greh na društvenem, in morebiti tudi na marsikaterem drugem polju, je pa, da ne vztrajamo, da smo plašljivi, da se vsacega večjega dela ustrašimo. Brez truda ni vspeha; ako se nam je pa boriti še z unanjimi zadržki, mora biti trud še večji. Vsak ud vsacega društva naj si ne prisvaja samo pravice, naj si nalaga tudi dolžnosti. Moralna dolžnost vsacega uda je, na ta ali oni način kaj pripomoči, da društvo napreduje. Ako nima poklica in spretnosti za duševno delo, ima sicer dosti prilike kazati dobro voljo. Naj za društvo zanimlje nedruštvene kroge, naj jih pouči in vzbuja, naj pridobiva društvu novih udov in ž njimi novih gmotnih virov. Ako bi se to v resnici godilo, društva gotovo ne bi hiralala. Žal, da se ne godi povsod; kjer se pa godi, tam se društveni namen gotovo lahko in dobro dosega. — Kaj naj pa še porečem o odborih in odbornikih, ali so povsod vztrajni? Glavna pomota tiči v tem, da delo ni primerno razdeljeno. Vsakdo, ki čuti v sebi veselje in poklic za delovanje na narodnem polju, oklene naj se le jednega narodnega društva, v to naj se takorekoč vtopi. Zadosti spretnih in po priliki tudi delavnih močij je nam Slovincem, akoravno smo le maloštevilni, na razpolaganje, da bi z duševnim delom shajali pri vseh tako mnogo-brojnih društvi, toda razdeljene niso primerno. Vsi so, skoro bi dejal, pri vseh društvi; drug se vsled tega na drugega preveč zanaša — stvar sama trpi. Delitev dela — večji uspeh — večja vztrajnost, ker večje veselje.«

Trde te resnice, zapisane pred 15 leti, imajo polno veljavo še danes.

O položaju.

Prvo branje državnega proračuna se je završilo. Govorilo se je mnogo, ostro in posredovalno, razpravljalo se je o vseh mogočih in nemogočih vprašanjih, le nič o — proračunu. Številke, s katerimi se vlada kar tako igra, in ki gredo v visoke milijone (davkoplačevalčevega denarja, se ni ves čas imenovalo. Morda pa so se zato rešila druga notranje politična pereča vprašanja? Da, govorilo se je pač o takih vprašanjih, a posledica je, da so se strasti samo še razvtele. Nele češko-nemško vprašanje se je poostriilo, tudi druga sporna vprašanja, ki groze izpodkopati državni organizem, so se hudo razvnela.

Posebno Jugoslovani, osobito še Slovenci smo zvedeli, da nam ni od Koberjeve vlade ničesar pričakovati, razun — zapostavljenja in zasmehovanja. Tako prezirljivo še menda ni o naših političnih zahtevah noben minister govoril, kakor dr. Kober, ki se je drznil imenovati vse našete pritožbe — pretirane in neosnovane. In to je storil minister, preden se je sploh informiral o istinitosti. Škodo od takega bagateliziranja bo imela končno le vlada sama.

S prvim branjem budžeta pa ni pravzaprav ničesar doseženega, ker se bo drugo branje vršilo najbrže šele v jesenskem zasedanju. — Tekoči teden bo posvečen nagodbi z Ogrsko. Prijavljenih je 87 govornikov, 62 proti in 25 za. Med protigovorniki so vsi Mladočehi (19) in Vse-nemci (14).

Do velikonočnih počitnic, ki se prične s 3. aprilom, hoče zbornica rešiti še celo vrsto obče-koristnih zakonov, kakor o zavarovanju zasebnih uradnikov, o spremembi poslovnika, o odškodnini kmetovalcem pri živinskih kugah, o novem tiskovnem zakonu in dr. Splošno se je bati, da bodo radikalne stranke obstruirale spremembo poslovnika.

Nagodbeni in carinski odsek bodeta takoj po Veliki noči začela obravnave, ki pa bodo tako obširne, da se doženejo šele do meseca junija, na kar se bo začelo drugo branje nagodbe, ki bo trajalo celo polletno zasedanje.

Glede delegacij še ni ničesar dognanega, kdaj se skličejo. In baš letos bi bilo posebno umevno, da se vrši zasedanje spomladi, ne pa šele jeseni. V vseh ostalih evropskih parlamentih se je že pojasnovalo macedonsko vprašanje, le avstrijska vlada dela v tem oziru uprav tajinstveno. In vendar pridejo ostale države pri macedonskem vprašanju v poštev le bolj kot gledalci, dočim glede Avstro-Ogrske ni izključeno, da bo igrala — aktivno vlogo.

Najnovejša časnikarska afera na Francoskem.

Pri debati v francoski zbornici o zunanji politiki, ki se je vršila dva dni zadnjega tedna, so se razkrile nekatere zadeve, ki niso baš častne za nepristranost francoskega časopisa. Dokazalo se je, da je mogoče francosko časopisje podkupiti za vsako važno politično vprašanje. Nedavno temu je francosko časopisje vsestransko propagiralo francosko-siamski dogovor kot zelo važno akcijo za francosko zunanjo politiko. Sedaj pa je dokazano, da je siamski zastopnik predložil svoji vladi stroškovnik o 50.000 frankov, ki jih je porabil za publicistiko, t. j. za podkupljenje francoskega časopisja. Še bolj deprimitujoč pa je slučaj Loranda. Ta je sklenil s turško vlado pogodbo za nekatere javne zgradbe na Turškem. Pogodba se je pokazala pozneje za oduševsko ter se je Turška branila izplačati pogojeno svoto. Lorand, oziroma njegova vdova pa sta podkupila časopisje, ki je potem pisalo, kakor da se gre pri tem za ugled republike. In res je doseglo, da je poslala Francoska svoje bro-dovje v Mitelene ter prisilila Turško, da je izplačala oduševsko svoto. Sedaj je tudi jasno, zakaj se ni francosko časopisje pri svetovni razstavi v Parizu spominjalo hrvaškega oddelka, temuč je govorilo le o ogrski razstavi. Madžari so časopisje podkupili, Hrvatje pa ne.

Politične vesti.

— Mohamedanci za prosveto. V Sarajevu so ustanovili premožni mohamedani društvo »Gajreta«, katerega namen je, nižjim slojem deliti splošno moderno izobrazbo. Društvo že ima 31.000 K premoženja. Vladni krogi pa ne vidijo radi tega kulturnega prizadevanja, ker se boje, da bi društvo prekoračilo svoj prvotni delokrog.

— »Srbski kralj želi obiskati dunajski dvor. V soboto je bil v ta namen kabinetni načelnik srbskega kralja pri cesarju v Budimpešti. Glede položaja na Balkanu se pripisuje temu obisku velika politična važnost.

— Grško-turška pogodba glede Macedonije se kmalu sklene. Grški kralj se je dolgo vstavljal taki pogodbi, a sedaj ga je ministrski predsednik Delyanis le pregovoril ter mu dokazal prednosti take pogodbe za Grško.

— Novo ministrstvo za Bavarsko. S 1. januarjem 1904 se ustanovi na Bavarskem prometno ministrstvo. Minister v tem oddelku bo ministrski svetnik Frauendorfer.

— Vstaja v Venezueli. 1500 vstašev pod poveljstvom generala Riera je bilo premaganih pri Coro. Vstaši so igubili veliko svojih mož.

— O razveljavljenju zakonov v vladujočih hišah je naročil saksonski dvor izdelati dvema rimskima teologoma obširno spomenico. Spomenica bo dokazala z zgodovinskega in teološkega stališča, da je papeževa kurija že večkrat razveljavila take zakone, dasiravno so bili sklenjeni po rimsko-katoliškem obredu. S tem hoče saksonski dvor prisiliti rimsko kurijo, da tudi zakon med prestolonaslednikom in Lujizo razveljavi.

— Dalmatinski deželni zbor se skliče o Veliki noči h kratkemu zasedanju. To je povedal ministrski predsednik dalmatinskim poslancem.

— Pomiloščenje ruskih političnih »zločincev«. Istočasno z izdajo znanega cesarjevega manifesta je car

tudi odredil, da se dovoli vsem, ki so zaradi političnih zadev prognani v Sibirijo, prosta povrnitev v domovino. Oprostijo se doma tudi običajnega policijskega nadzorstva. Izvršitev te carjeve naredbe se je poverila načelniku orožništva, generalu »Wabeju, ki je že odpotoval v Sibirijo.

Davek na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta.

(Dalje.)

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem, da s poslednjim dnem decembra 1877 po vseh v državnem zboru zastopanih kraljevinah in deželah razen Dalmacije moč izgube dosedanja določila o potrošni od mesa zunaj mest, za pobiranje potrošnine zaprtih, in da naj od 1. januarja 1878 počenši veljajo naslednja določila:

1. Osnovna določila.

1. davku podvržena dejanja.

§ 1.

Potrošni je podvrženo:

1. Vsako **klanje** živali, imenovanih v priloženi tarifi, namreč:

a) Brezvrnetno takrat, kadar kaj zakolje mesar, vojevar (vodivec mesa), krčmar, gostilničar ali kdo tistih, kateri surovo ali pripravljeno meso po obrtniško za vračilo oddajajo (prodajajo.)

b) uvetno tudi tedaj, kadar kdo drugi kaj zakolje,

A) ako se to zgodi na skupni račun dveh ali več takšnih oseb, ali če

B) se meso zaklana živali ne pripravlja, temuč koj po klanju (frišno) po vsem ali deloma proda (za vračilo odda.)

2) Vsaki **prejem mesa**, če namreč meso od koga vzame kdo izmed gori v odstavku 1 črka a) (obratna stranka) imenovanih oseb, kadar

a) od mesa v teh deželah, za katere velja pričujoča postava, še ni bilo plačati davka, ali kadar se

b) meso prejme od takega davku podvrženega, ki mesni davek po pogodbi opravlja, ali kadar je

c) za meso davek sicer po tarifi že plačan, vendar po nižjem tarifnem postavku od tistega, kateri velja za kraj, kamor je meso namenjeno (§ 9. prvi in poslednji odstavek.)

3) vsaka **prodaja mesa**, če a) v deželah, v katerih velja pričujoča postava, od tistega mesa še ni bilo plačati davka, ali če se je

b) prodajalec mesa glede potrošnine od mesa pogodil, pa mu pogoditev ne velja za tisti kraj, kamor je meso oddal, ali če je

c) od mesa sicer že plačan davek po tarifi, vendar po nižjem tarifnem postavku od tistega, kateri velja za kraj, kamor se je meso oddalo.

4) Pri takih, ki posušeno, nasoljeno, ovojeno meso, slanino (špeh) konzervno (hranjeno) meso, salami ali druge mesene klobase na drobno prodajajo, pa ob enem imajo veliko prodajo takega blaga, uživajočo ugodnost § 6. podvržen je potrošni vsak **prenos** takega blaga v prodajalnico na drobno, podvržena ji je dalje tudi vsaka **poraba** takega blaga za kupčijo na drobno, ali tudi za prodajalčevu domačo potrebo.

2. katero meso je davku podvrženo.

§ 2.

Pod besedo meso razumevajo se v pričujoči postavi:

Zaklane živali, ki se imenujejo v priloženi tarifi, frišno meso, namreč vsi ljudem užitni deli teh živali, ki se nikakor niso pripravljene, razen krvi in droba, potem posušeno ali povojeno, nasoljeno, v razsol djano meso teh živali, zlasti tudi okajena slanina, potem konzervno meso, salame in druge mesene klobase.

3. Izjeme od davka.

A Pri klanju.

§ 3.

Od klanja, o katerem se govori v § 1, odstavka 1, da je davku podvrženo, izimlje se ter ni podvrženo davku,

1) Klanje živine, po ukazu oblastva ali na podlagi postavbe v ta namen, da se živinska kuga ubrani in zatre,

2) Klanje prešičev (svinj), kadar kdo drug, ki je v § 1, številu 1, črka a) ni imenovan, ter samo surovi špeh vračilo odda (proda.)

3) Klanje živali, kadar drugi v § 1, številu 1, črka a) neimenovani ljudje za kako skupno gostovanje n. pr. svatovščino katero žival zakoljejo.

4) Klanje živali, imenovanih v postavkih 2 do všteto 6 priložene tarife, kadar jih koljejo taki, ki ne sekajo mesa na drobno, niti drugega mesa na drobno ne prodajajo, glede zaklanih živali, ki jih celoma prodajo tako, da ne manjka nikacega davku podvrženega dela.

Ali za prodajanje in jemanje mesa, izvirajočega od takega klanja, katero je omenjeno v zgornjih odstavkih 1 in 4, veljajo vendar dotična določila pričujoče postavbe (§ 1, odstavek 2, prejem in 3 prodaja.

B. Pri prejemu.

§ 4.

Od dolžnosti, plačevati davek, izrečeni v § 1, odstavku 2, (prejem) izimlje se jemanje mesa v naslednjih slučajih, namreč:

5. Tako jemanje mesa, kadar kdo tistih, kateri, kakor n. pr. krčmarji in gostilničarji, meso ljudem kuhajo (pripravljeno meso dajo) a drugega mesa ne prodajajo, jemlje meso pri obrtniku zastran potrošnine od mesa pogojenim, ako dotična prodajalčeva pogoditev velja za tisti kraj, v katerem se kuhano meso ljudem prodaja.

6. Jemanje mesa, kadar kdo v § 3 pod številom 4 omenjenih prodajalcev klavne drobnice za svojo domačo potrebo kaj mesa od koga vzame.

7) Jemanje mesa, od katerega je davek že plačan v kakem za potrošninsko pobiro zaprtem kraju (mestu).

(Dalia prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. marca.

— Čenčarije »Slovenca«

postajajo dan za dnem neprevajljivejše. Sedaj je zopet in zopet vzel pod svoj zob tako imenovano nemško-slovensko zvezo in o nji klepetal, kakor sraka na vrbi! Na vrsti so volitve v Tržiču, pri katerih so klerikalci deloma pogoreli. Z vspehom teh volitev niso zadovoljni niti v tržiškem župnišču, niti v Kranjski hranilnici. Gospod Dzimsky, ki odlega svoje nemško-nacionalne fantazije v »Grazer Tagblatt« se silno togoti — in sicer nad našo stranko. Ravno tako se peni »Slovenec« — pa tudi nad našo stranko. V tem pogledu menimo, da služi napredni slovenski stranki le v čast, če zabavlja na njo nemški nacionalalec in kranjski klerikalec. V tržiške volitve se pa vodstvo naše stranke ni vtikalo, ker k temu od nikoder pozvano ni bilo. Istotako je neresnica, da je bil dr. Ferjančič izvoljen s pomočjo tržiških Nemcev, ko ve vendar celi svet, da je po-božni Gassner s tisto vnemo proti njemu roval, kakor župnik Špendal. Gassner pa ima tržiške »Nemce« v rokah, za kar najbolje »Slovenec« sam ve. Kar piše »Grazer Tagblatt«, in za njim »Slovenec«, je vse prazna čenčarija in drugega nič. Resnica pa je, da dogovori med napredno-slovensko stranko in med zastopniki veléposvesta ne segajo čez okvir deželne zbornice. Ti dogovori pa tiče klerikalni stranki, kakor kol v mesu, pa ne radi tega, ker se ti poštenjaki boje za slovensko narodnost, pač pa radi tega, ker vsled omenjenih dogovorov tiče v ledu s svojim klerikalstvom. V Ljubljani čisto gotovo! Morda tudi na Dunaju! Od tod ta divja jeza, od tod to vedno klepetanje »izza kulis nemško-slovenske zveze! Jeza nam služi v zadoščenje, klepetanje pa nas nič ne moti, prav tako, kakor nas ne moti klepetec na strehi, kadar ga sapa goni!

— Prošt Elbert proti »Slovencu«.

Novomeški prošt g. dr. Elbert je izdal naslednjo tiskano okrožnico: Moje pismo, katero sem pisal brez dovoljenja svojega časnikarskega tovariša g. Štefeta gospodu ljubljanskemu županu se glasi tako: »Preblagorodni gospod župan! Moje današnje pismo do Vas, preblagorodni gospod župan, je prošnja do Vas in ob enem do slavnega občinskega sveta stolnega mesta. Blagovolite, prosim sklicati izredno sejo občinskega sveta in skleniti, da se boste s slavnim občinskim svetom in z gosp. uradniki sl. mestnega magistrata vdeležili cerkvene slavnosti petindvajsetletnice sv. očeta. Sveti Oče Slovence in Slovane sploh jako ljubi in jim potrjuje ali daje nazaj stare privilegije, kakor se je to že zgodilo in se bo še zgodilo. Zatorej jih nikari zdaj tako ne žalite. Vem in sem prepričan, da Vaš sklep ni naperjen proti sv. Očetu, ravno zavoljo tega ga tudi lahko predru-gičite. »Grazer Volksblatt« je pisal, da znane opazke »Slovenca« niso bile umestne in tako sodi in misli jih veliko. Nikar, nikar razdora še po-

veščavati! — Ako bi imel čas, bi osebno prišel do Vas in do gg. občinskih odbornikov; ker pa tega ne morem, storim to pismeno. Jako veselilo bi mene in mnogo, mnogo drugih, ko bi imelo to moje pismo ugoden uspeh. Novomesto, 25. februarja 1903. Z odličnim spoštovanjem udani dr. Elbert l. r. inful. prošt. Zlobni komentar mojega časnikarskega tovariša se pa glasi: »Dr. Triller je omenil tudi, da je čutil potrebo utakniti se v to zadevo, tudi — novomeški prošt dr. Sebastijan Elbert, ter je izrečno dejal, da »iz dr. Elbertovega pisma veje vse drugačen duh.« (Hej nov! Op. poročevalca.) V pismu dr. Elbert prosi župana, naj se skliče izredno sejo, v kateri se naj sklene, naj se občinski zastopniki uradniki udeležijo jubileja sv. očeta. »Sv. oče«, pravi dr. Elbert (!) »ljubi — Slovane in jim daje nazaj stare privilegije ter jih jim bo še dal. Vem«, pravi dr. Elbert, »da je bil Vaš sklep obrnjen drugim in ne proti sv. očetu in cerkvi, zato ga pa tudi lahko prekličete. »Grazer Volksblatt« je dejal, da »Slovenčeve« opazke niso bile umestne, in tako jih misli mnogo.« G. prošt piše dalje, da ako bi imel čas, bi osebno prišel do župana in da pričakuje ugodnega vspeha. Tega »ugodnega vspeha« g. prošt ni dosegel, ker g. župan mu je odgovoril, da bi bila stvar »Slovenčeva« preklcati in da mnenje »Grazer Volksblatta« pri nas ni merodajno. (Kakor smo opazovali na obrazih, se je mestnim očetom samim močno čudno zdelo, kdo je dr. Elberta poklical, da se tako po nepotrebnem vtakne v to stvar. Nam se to tudi čudno zdi in našim bralcem tudi, saj iz izkušnje vedo, da naše opazke niso bile niti senca tega, kar je »Naroda« že vse nabrigal zoper naše somišljenike.) — Ali ni to nesramna hudobija, zavijanje in podtikanje slabih namenov? Lahko bi se gledé tega komentara in gledé izmišljene situacije v mestnem zboru posluževal § 19. tiskovnega zakonika, a te časti g. Štefe-tu ne privoščim, ker bi se moral sicer ponižati do g. Štefe-tu lastnega pouličnega tona, kateri gospod je »Slovenca« zavoljo svojega pouličnega tona in dnevnih novic že marsikaterikrat pripravil v veliko zadrego in katoliško tiskovno društvo prav po nepotrebnem ob marsikateri desetak. Obelodanil sem pa to, da svet izve, kak velik greh sem storil in razžalil gosp. Štefe-ta. Narhuje je pa to, da zavoljo tega greha nimam niti naravnega niti nadnaravnega kesanja; tudi ne mislim prositi g. Štefe-ta odpuščanja; vest moja je mirna, ker imam prepričanje, da je bil moj namen blag, če tudi ni imel zaželenega vspeha. Gospod baron Hein pa je pri mojem pismu popolnoma nedolžen. Tudi ni mesto mene misliti in mi tudi ne vdihniti svojega duha, ker sploh nimam navade, da bi druge ljudi na mesto sebe pustil misliti; tudi te navade nimam, da bi dal svojo voljo in svoj razum drugim v najem, **kakor se da marsikateri od drugih kar hipnotizirati.** Tudi discipline s svojim pismom nisem rušil in se tudi ne pregrešil proti svojemu ljubljanskemu nadpastirju. Dostavim še: »Error non corrigitur per errorem«; tolažim se pa z gospodom Izveličarjem iz jutranjega oficija: »His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me«. V Novem mestu, dne 12. marca 1902. Dr. Elbert l. r. inful. prošt.

— Šolska mladina kot stafaža.

V Selcih je umrla mati dr. Kreka. Bila je priprosta ženska, ki si ni lastila druge zasluge, kakor da je rodila zmedenega filozofa dr. Janeza Evangelista Kreka. In vendar se je zgodilo, da je morala iti za njenim pogrebom — šolska mladina. To je nekaj popolnoma novega. Kako pride šolska mladina v Selcih do tega, da služi za stafažo dr. Kreka? Običajno gre šolska mladina samo s pogrebom učiteljev in za šolo zaslužnih mož. Če se udomači šolska praksa, bodo morda še

ljubljski gimnazijci morali za pogrebom dr. Šusteršiča!

— **Z ljubljanske okolice** se nam piše iz učiteljskih krogov. Število vpokojenih učiteljev vedno narašča. Večina ista se naseljuje v Ljubljano ali okolice. Marsikateri je izrekel že željo, da bi si radi po manjkanja primernih oziroma predragih stanovanj pustil zidati lastni dom. Najlepša lega za zidanje takih domov bila bi pod Rožnikom na okrajni cesti z Glince do strelišča, zdrav zrak, suha visoka zemljišča, blizu mesta, lepa šetališča in prijetni sprehodi na vse strani. V bližini skrbjeno je za ceno nakupovanje mesa, viktualij in kurjave, ker je ta prostor še zunaj mesta. Zemljišča dobila bi se po primerno nizki ceni. Ker so opekarne blizu, je peska in kamna tudi dovolj v bližnji okolici, ter sta dva izdelovalca cementno strešne opeke, katera je najtrebnejša, tudi tu, ter je dovolj in dobre pitne vode, bi se starbe veliko ceneji kakor kje drugod dosegle. Kdor g. tovarišev vpo kojenih učiteljev ima željo postaviti si tukaj svoj dom, oziroma radi informacij ali razgovora če bi se več g. učiteljev dogovorilo, da si postavijo skupni dom, prosim se obrniti radi potrebnih pojasnil na gosp. Jakoba Marna, nadučitelja Vič-Glince pri Ljubljani.

— **Kaplan Mašek**, katerega je porotno sodišče v Celovcu zaradi tatvine in poskušene zavrtnega umora obsodilo na 15 let težke ječe, je v soboto nastopil svojo kazen. Imel je pravico, vložiti ničnostno pritožbo, pa se te pravice ni poslužil. Pritožil se je samo, da se mu je prisodila previsoka kazen.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri, v torek, se vrši v slovo in na korist gosp. tenorista Vička operna predstava, pri kateri se vprizori štiri dejanja iz oper »Troubadur«, »Dalibor«, »Hoffmannove pripovedke« in »Azrael«. Poleg gosp. Vička imajo večje vloge: gospa Svoboda-Hanusova (Milada in Antonija), gđd. Glivarčeva (Azucena, mati Antonije), gđd. Prochazkova (Neftalida), g. režiser Aschenbrenner (Mirakel) in g. Kral (Crespel). Sodelujejo gg. Lier, Štamcar in Kranjec. — Predstava se vrši že izven abonementa. — V četrtek popoldne na praznik sv. Jožefa se igra pri znanih cenah narodna pri ljubljena drama »Deseti brate«. — V nedeljo, dne 22. t. m., sta dve predstavi: popoldne pri znanih cenah Shakespeareova bajka »Sen kresne noče«, zvečer pa Schillerjeva drama »Devica orleanska«. Zadnji dve noviteti v sezoni bosta Parmove »Amaconke« in burka s petjem »Vroč kri«.

— **Slovensko gledališče.** V soboto so igrali prvič v letošnji sezoni francosko veseligojo Miška; zabavna je vseskozi in v dejanju zanimiva, čeprav ne dosti originalna. Videli smo zadnji čas na našem odru le nemške veseligoje prav lahkega, včasih celo banalnega značaja, zato je bila ta francoska igra, odlikujoča se po finem dialogu in naravnem humorju za nas lep intermezzo; gledališka uprava je storila prav, da je spravila to delo, ki je že precej pozabljeno, zopet na naš oder. Dejanje v igri je sicer precej uborno, a izdelano je zato spretno in gladko, za francoske veseligoje karakteristično eleganco. Glavna oseba je Marta, nazvana »Miška« vsled svojega bojazljivega vedenja, ki ga ji je podala vzgoja v samostanu. Odtod pride na deželo na letovišče k svojji mачehi. Na sosednji graščini stanuje mlad gentleman, tipična figura francoskih veseligojev. In v to vilo, kjer prebiva Miška in njena mачeha pl. Moissand s svojo drugo pastorko, mlado gospo, katere mož se nahaja v Parizu v blaznici, pride dvojce pariških dam; ena je soproga neljubljenega moža, a druga je postarna gospodična. In komika v igri obstoji v tem, da se obe pariški dami, plaha »Miška« in mlada soproga pl. Vojska potegujejo za ljubezen lepega gentlemana. Slednjič navlada seveda omalovaževana institutka »Miška« svoje tekmalovalke in si osvoji don Juana, čeprav jo ta, kakor tudi vsi

ostali s početka prezirajo. Vse dejanje se vrti krog nje in gentlemana, katerega nadlegujeta s svojo ljubeznijo pariški dami, in ki končno podleže mladi in lepi »Miški«. — Naslovno ulogo je igrala gđd. Kreisova zelo naravno in precizno; plaho in zaljubljeno »Miško« nam je predstavila povsem resnično, da smo se lahko živeli v njeno duševno razpoloženje. Gđd. Rückova je bila v vlogi gospe pl. Vojske jako fina dama. Lepo je poantirala svojo ulogo, ki je za naslovno pač najtežja v tej veseligrji. Ga. Danilova je igrala postarno gospodično; njeni igrne nemoremo ničesar očitati, svojo ulogo je pogodila zelo povoljno in nam podala na prav markanten način vsiljivo in moža željno devico. Ga. Dobrovolna je bila prava velikomestna moderna dama, zvita intrigantka in zahrbtna prijateljica; v tej vlogi je splošno ugajala. Gospo pl. Moissand je igrala decentno ga. Dragutinovičeva. Kot pl. Simiers je bil g. Danilo v maski (!) čisto imeniten gentleman; svojo ulogo nam je na nekaterih mestih podal prav lepo, a je ni zaokrožil. To ni bil znamenit Don Juan, nego hudomušen dobričina. Igral ni svojega rafiniranega junaka dosledno, vendar smo se vnovič prepričali, da je g. Danilo tudi kot kavalir na svojem mestu; in to je gotovo, da bi bil še bolj dovršen, ako bi znal boljše svoje vloge. Igra je bila dostojno uprizorjena in je tudi ugajala obilno zbranemu občinstvu.

Y. — **Občni zbor slovenskega pisateljskega podpornega društva** se bode vršil v ponedeljek, 23. marca, zvečer ob osmi uri v gostilniških prostorih »Narodnega doma« s tem le vsporedom: 1.) Poročilo predsednika. 2.) Poročilo tajnika. 3.) Poročilo blagajnika. 4.) Volitev novega odbora. 5.) Volitev dveh preglednikov društvenih računov. 6.) Eventualia. Ako se ta dan ne bi udeležilo zborovanja zadostno število članov, sklicuje se občni zbor na dan 30. marca v isti dobi, na istem mestu in z istim vsporedom. K obilni udeležbi vabi odbor slov. pisateljskega podpornega društva.

— **„Glasbena Matica“ v Ljubljani** bo izvajala meseca aprila t. l. cesarju Fran Josipu posvečeni oratorij »Sv. Frančišek«, katerega je zložil P. Hartmann.

— **Še nekaj emancipacije!** Na povabilo in prošnjo »Splošnega slovenskega ženskega društva« je predaval večeraj gospod dr. Fran Tominešek pred mnogoštevilnim občinstvom v veliki dverani »Mestnega doma«. Gosp. predavatelj je zlasti pojasnjeval, kako stališče naj bi zavzemala ženska v javnosti ter je povdarjal, da bodi ženska zvesta sodelavka, pomočnica moža, nikakor pa ne tekmovalka. Mož in ženska delajta v javnosti z združenimi močmi. Splošno delovanje ženske v javnosti je nov pojav, ki ga mora vsakdo z veseljem pozdravljati in tudi odobravati. Žal, da naše žensstvo svobodo, ki jo dajejo domalega že vsi moški, vse premalo izkorišča ter se pretesnosrčno drži doma in njega opravkov. Posebno v narodnostnem oziru je možno našemu žensstvu — dasi je tudi mnogo izjem — marsikaj očitati. Mnogo naših žensk nimaa smela za narodno težnjo ter odgaja celo svoje otroke v nemškem duhu. V tem oziru naj bi nam bile vzgled Poljakinje in Čehinje. Pri nas bi bila vresčna afeta nemogoča, ker naše ženske ne ljubijo tako svojega materinskega jezika kot Poljakinje. Tudi Čehinje so agline in skoraj prekašajo možke v delovanju za prebujo narodnosti. Sploh naj bi se naše žensstvo zanimalo za potrebe naroda, za slovenski jezik, za slovensko ljudstvo in za slovenske kraje. Vse to je prav upravičeno zahteval g. predavatelj in je žel zato toplo priznanje.

— **„Bojniško in podporno društvo pomočnih in zasebnih uradnikov“** je imelo preteklo soboto zvečer v vrt. em salonu Au-rovih dedičev svoj redni občni zbor, kojega se je udeležilo nad polovico članov. Predsednik gosp. A. Sežun otvori ob 8. uri zborovanje, pozdravi navzoče ter jim predstavi zastopnika politične oblasti, gospoda magistratnega svetnika Iv. Šeška. V svojem nagovoru omenja na to v kratkih potezih društveno delovanje v preteklem letu, spominja se umrlega odbornika Dragotina Jesenka, faktorjev, ki so naklonili za l. 1902. društvu denarne podpore t. j. slav. občinskega sveta ljubljanskega in sl. kranjske hranilnice, in zajedno obstrukcije v deželnem zboru, zaradi katere ni dobilo društvo od velesl. deželnega zbora za to leto običajne podpore. Zatem izreče zahvalo ljubljanskim dnevnikom za priobčevanje

društvenih vesti in da na to besedo tajniku g. Iv. Tomažiču. Iz tajnikovega poročila je povzeti, da je društvo šlo začetkom leta 78 članov, koncem leta pa jih šteje 89, ter dva častna člana; 2 člana sta bila iz društva izključena; umrl je eden, kojega pogreba se je odbor udeležil z načelnikom. Denarne podpore prejelo je društvo od sl. občinskega sveta ljubljanskega 100 K in od slavne Kranjske hranilnice 200 K, ki so se plodonosno naložile. Odbor je imel 12 sej, v katerih je rešil 182 vlog in sestavil načrt za spremembo pravil, razen tega je sklical dva izredna občna zbora za sklepanje o njih, ki pa sta bila nesklepna. V enem praprimnem slučaju posvaloval je razsodišče. Med letom odstopil je en od borak. — Na to poroča blagajnik g. C. Globočnik o stanju premoženja oziroma o računskem zaključku za preteklo leto. Dohodkov je imelo društvo 2582 K 03 h, stroškov pa 1637 K 42 h. Premoženje znaša koncem leta 8162 K 24 h. Stroškov je bilo: Na bolnišninah 482 K, za zdravniške honorare 539 K 60 h, za zdravila 90 K 36 h, na upravnih stroških 132 K 46 h, na podpornih 183 K, oskrbovalnih stroškov v bolnici 120 K, pogrebnih stroškov 90 K. — Občni zbor je sklenil spremembo pravil z malo izjemo v celem obsegu, ki se bo predložila deželni vladi v odobrenje. V odbor so bili izvoljeni naslednji gg.: A. Gutnik, C. Globočnik, M. Negovetič, A. Štamcar, F. Nedeljkó, T. Tomažič, J. Zadel, J. Dražil, J. Dodič in R. Boltauzer. Dva izmed bivših funkcionarjev sta odklonila vsakršno izvolitev; novi odbor se bode konstituiral v to sklicani seji. Ker se k zadnji točki dnevnega reda nihče ni oglasil za besedo, je predsednik zaključil ob 11. uri občni zbor.

— **Mesto Celje glavni de-dič.** V Loku pri Zidanem mostu je umrla gospa Marija Waller, ki je zapustila mestu Celju 60.000 K.

— **Izpred sodišča.** Kazenske obravnave pri tukajšem dež. sodišču. 1.) Jožef Zajc 14 let star pastir, v Brezji v Litijskem okraju je sina svojega gospodarja kateri je gnal 8 ovac na pašo pregovoril, da naj gre k nedeljskemu nanku da jih bo že on napasel. Mesto da bi jih gnal na pašo, gnal jih je v Zagorje na semenj v prodaj. Še tisti večer jih je v Podlipovcu v prodaj ponudil; ker se je pa takoj sumničilo, da so ovce ukradene, jih je popustil in zbežal; vzal je pa tudi gospodarju žepni nož. Obdolženec je vzlel svoji mladosti zaradi jednake tatvine že enkrat kaznovan, in zaradi tega na 6 mesecev težke ječe obsojen. 2.) Edvard Krasser, natakár v Ljubljani, je v neki kazenski pravdi zaradi prestopka go-ljujije krivo pričal, da so bili dne 23. novembra l. l. zvečer nekateri navzoči gosti »pri sloni« tako pijani, da so iz stolov pocepali, kar je bilo očividna laž. Sodišče ga je obsodilo na 2 meseca težke ječe. 3.) Jože Nadu delavec iz Jelševca je hotel odpotovati pred naborno stavo v Ameriko, zagovarja se, da se je mislil pravočasno vrniti domu, le nekaj denarja si je hotel prisluziti; obsojen je bil na 10 dni strogega zapora in na 10 K denarne globe. 4.) Luka Kovač po domače Gočan posestnik iz Hruševca je v gostilni Jurija Zorca v Gabrijah dne 2. prosinca l. l. grozil lovskemu čuvaju Janezu Pustavrh, da ko bo on šel na Dobrovo k prvi maši, ga bo eden zagrabil a drugi mu bo nož v vamp zasadil, to groztno je izustil Kovač iz jeze ker ga je Pustavrh zaradi gozdné tatvine nekoč sodišču ovdal; obsojen je bil na 2 meseca težke ječe. 5.) Janez Tomažič žagar v Ilirski Bistrici je l. prosinca l. l. v gostilni Katarine Cerkenkove v prepiru vrgel Anton Pavhu kozare v čelo in ga opasno poškodoval; zagovarjal se je s pijanostjo in silobranom; obsojen je bil na 4 tedne ječe. 6.) Posestnika sin Anton Zbrašnik iz Malega Loga je vzel iz Košmrllovega gozda v Cerknici tramov v vrednosti 80 K, na to je odstranil kontrolna znamenja, in potem te trame lesnemu trgovcu Šerkotu, kot svojo lastnino prodal. Sodišče mu je pripoznalo 3 tedne zapora. 7.) France Frigidi krošnjár v Ljubljani je zvečer 10. svečana v Blumauerjevi gostilni v Kolodvorskih ulicah na klopi spečemu posestniku Antonu Sajnu iz Juršice iz hlačnega žepa izmaknil listnico v kateri je bilo 29 K 88 v. se na to odstranil, in šel s tem denarjem popivat po raznih krémah. Ko ga je redar drugi dan v kuhinji zasačil, je ravno svoj denar prešteval, imel ga je še okoli približno 10 K. Ker je Frigidu tujemu imetju nevarna oseba, ga je sodišče obsodilo na 8 mesecev težke ječe, ob enem pa izreklo, da se postavi obdolženec po prestani kazni pod policijsko nadzorstvo.

— **Ropar Weidinger pred sodiščem.** Znani ropar in morilec, Mihael Weidinger — nemškega rodu —, ki je dne 25. januarja letos v Slovenskih goricah umoril Rozalijo Hvalič ter hišo oropal, je bil v soboto pred mariborskimi porotniki. Priznal je vse ter se celo nekako ponašal s svojimi zločini. Povedal je, da je be-
račil iz Radgone v Gradec v nadi, da ga primejo in preskrbe za par tednov pri kakem sodišču. Ker pa se mu to ni posrežilo, vrnil se je v Slovenske gorice, kjer je celi teden na parni Hvaličeve hiše ležal in čakal, da hči Rozalija zapusti stanovanje, nakar bi mu bilo lahko bolnega nje-nega očeta oropati. Ko mu je bilo čakanja preveč, je šel dne 25. januarja zjutraj v kočo s trdnim sklopom, da Rozalijo Hvalič zadavi. Natančno opisuje, kako jo je zgrabil za vrat, da ni mogla dati niti glasu od sebe, jo vrgel na tla ter ji zadrnil vrv okoli vratu. Vse druge podrobnosti so našim čitateljem že znane. Porotniki so vsa vprašanja potrdili, nakar je bil Weidinger obsojen v smrt na vislicah.

— **Najden mrtvec.** V soboto popoldne je našel neki deček v Ljubljani pri Fužinah med skalovjem moško truplo. Prenesli so je v mrtvašnico pri Božjem grobu, kjer so mrtveca agnosirali kot pogrešanega hlapca Franceta Trepotca iz Spodnje Šiške. Franc Trepotec je služil do 2. svečana t. l. pri gostilničarju Valentinu Mraku na Marije Terezije cesti št. 14. V noči dne 2. svečana pa je šel z doma in se ni več vrnil. Mož je bil, če je količkaj pil, ves zmešan in je verjetno, da je po nesreči padel v vodo ali pa si je sam končal življenje, ker se mu je omračil duh.

— **Strel v šolskem drevoredu.** V soboto ob 1. uri ponoči slišal se je v šolskem drevoredu strel. Policijski stražnik, ki je prišel takoj na mesto, ni videl nikogar in tudi ni slišal, da bi bil kdo stekel.

— **Umobolni ušel.** Včeraj zvečer pripeljala sta Josip Stampfel in Jakob Lisar iz Golenice v kočevskem okraju v Ljubljano umobolnega sodarja Franceta Witnerja in se nastanila z njim v hotelu »pri bavar-skem dvoru«. Ko sta ponoči oba zas-pala, jima je Witnar ušel. Isti je na levi nogi kruljev.

— **Straznika se je lotil** danes ponoči na Starem trgu brezposeln komtoarist I. S., ker ga je isti zaradi razgrajanja opominjal in končno aretirat. Prijel je dvakrat stražnika in mu na dveh mestih raztrgal plašč. Šele, ko je stražnik potegnil sabljo, se je podal in šel z njim.

— **Pretep na Viču.** Danes ponoči je bil na Viču pretep med fanti. Eden fant je z nožem nevarno ranjen.

— **Tatvina.** Tapetniku T. Harišu na Starem trgu št. 11 je neznan tat ukradel iz nezaklenjene omare v stanovanju zlat prstan z dvema opalom in srebrno ovratno verižico s priveški, predstavljajočimi vero, upanje in ljubezen. Tatvine sumljiva je neka dekla, ki je sedaj pobegnila iz Ljubljane.

— **Nezgoda na južnem kolodvoru.** Skladiščnemu mojstru Fr. Siegrinu, stanujočemu na Resljevi cesti št. 20, je padel zaboj na desno nogo in mu jo na členku ranil.

— **Na južnem kolodvoru najdene reči.** V času od 7. na 14. t. m. se bile na južnem kolodvoru najdene sledeče reči: ženski dežnik, škatilja z nogavicami, stara velika ruta, dežnik s koščenim držalom in palica.

— **Z rešilnim vozom** so pripeljali večeraj zjutraj v bolnico 52 let starega delavca Jakoba Kasterja iz Mekin pri Kamniku. Predvečerašnjim zvečer je prišel v Ljubljano in je prenočeval v hlevu »pri Maliču«, kjer mu je večeraj prišlo tako slabo, da se je zgrudil na tla. Poklicani zdravnik je odredil, da se ga odpelje v dež. bolnico.

— **Napredek.** Minoli teden je dobila Ljubljana novo napravo. Na različnih krajih so se nastanili snažilci čevljev. To je prav koristna naprava, ki se gotovo obnese.

— **V Zbrašniko.** Predvečerašnjem ponoči se je odpeljalo z južnega kolodvora 125 oseb v Ameriko. — Včeraj pa 54 oseb.

— **Najnovejše novice.** Čin blazneža. V Bellerbergu pri Ulmu je kneht Weickmann umoril in razsekal svojega očeta in mater s sekiro in pobil vso živino. — Serum zoper legar je iznašel londonski zdravnik dr. Mac Fayden. Iznajditelj trdi, da se bo dala z njegovim serumom zdraviti vsaka bolezen, tudi tuberkuloza in rak. — Z italijansko univerzo v Trstu bodo vzpostavili dne 22. t. m. vseučilišniki v Rimu velik shod. — Napad na poštni voz. V Tucsonu je napadla roparska družba iz Mehike poštni voz ter umorila kočijaža in šest oseb. — Zaradi detomora so zaprli v Darmstadtu baronico Seckendorff-Rüsselsheim. — Vlagatelj svetovno-slavne posojilnice so imeli v soboto v Pragi shod. Konstatiralo se je, da še vedno primanjkuje 2 1/2 milijona

kron. Letele so pikre obsodbe n brezvestne dukovnike ter se povdar-jala umestnost gibanja »proč od Rima«. — Visoka starost. V Mostaru je umrl ugleden meščan Andrija Smoljan, star 104 leta. Zapuščá 90 potomcev. — Samomor. V Bugojni se je obesil premožni mohamedan Idrusbeg Hadžibegović-Kopčić. — Zagrebška trgov-ska in obrtna zbornica si zgradi veliko palačo. Kiparska dela so poverjena domačemu kiparju g. Rud. Valdecu. — Kneippovo zdravilišče v Krapi ni je deloma že zgrajeno ter se otvori že v letošnji sezoni. Zdravilišče bo uprav-ljal naš znani rojak Okić Jerab.

— **Pariški milijonarji.** Po najnovejši statistiki živi v Parizu privatnih oseb, ki so izkazale letnih 75.000 frankov dohodkov, 2500. Blizu 800 teh milijonarjev je tujcev, ki so prišli v Pariz, da trosijo ugodno svoje premoženje.

— **Za Prago največje če-ško mesto** je — Čikago v Ameri-ki. Profesor K. Buck na ondntnem vseučilišču, dokazuje, da je Čikago pravičati moderni Babel, ker se go-
vori v mestu 40 jezikov, izmed teh jih govori 14 jezikov nad 10.000 ljudi. Čikago je drugo največje češko mesto, tretje največje švedsko in peto največje nemško. Časopisi izha-jajo v 10 raznih jezikih, služba božja se opravlja v 20 jezikih.

— **Pravica žvižganja in si-kanja v gledališču.** Ravnatelj-stvo nekega gledališča je odstranilo tri obiskovalce, ker so neki nevshečni jim igri žvižgali. Odstranjeni so vložili tožbo, da se jim mora vstopnina povrniti, češ, da si z vstopnino pridobi vsak obisko-valec pravico ploskanja ali žvižganja, kakor mu pač igra ugaja.

— **Ženitovanska anonca.** Mlad mož prijetne zunanjišine, ki se želi oženiti, išče tem že ne več nenavadnim potom, starejšega izku-šenega gospoda, ki bi mu to odsu-toval.

— **Grozno obešanje.** V Bardu v Tunisu je obsodilo ljudsko sodišče Arabca Mohamed ben Mabrut-Fer-hihi na vislice, ker je umoril ljubimec svoje žene. Po ondntnem običaju bi se bilo mogoče obsojenecu odkupiti. Mohamedova rodbina je ponujala očetu umorjenega 600 frankov, več ni imela. Stari Arabec je bil neiz-prosen ter je zahteval mnogo večjo odkupnino. Še med potjo k vislicam so se vršila pogajanja. Obsojenec je padel staremu Arabcu pred noge ter ga pretresljivo prosil. Vse zaman. Starec je sam zgrabil svojo žrtav, jo vlekel k vislicam ter ji zadrnil vrv okoli vratu.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 16. marca. Vojni mi-nister Pittreich je odpotoval v Budimpešto. To potovanje je v zvezi z brambno predlogo, katero opozicija v parlamentu ob-struira. Gre se za končno odlo-čitev, kaj naj se stori, da se brambna predloga uveljavi. Stvar se odloči, še predno se vrne cesar na Dunaj.

Dunaj 16. marca. Vlada se pogaja s poljskim klubom zastran podržavljenja severne železnice.

Dunaj 16. marca. Proces Wolf-Schalk, ki se je v prvi instanci razpravjal v Mostu, pride 18. aprila pred kasacijski dvor.

Dunaj 16. marca. Umirovljen deželnosodni prezident grof La-mezan je umrl, na dan čez mesec ko je stopil v pokoj.

Dunaj 16. marca. Trgovec z briljanti, Tauber, je pobegnil. Pre-varil je razne trgovce za 200.000 K.

Lvov 16. marca. Zaradi zna-nih izgrezov aretovani dijaki so bili izpuščeni; 11 jih je ranjenih, a ranjenih je tudi več policajev.

Budimpešta 16. marca. »Pesti Hirap« poroča, da je cesar pri zadnjem dvornem dinéju glede brambne predloge rekel, da na noben način ne odjenja, da se na brambni predlogi ne sme čisto nič premeniti in da postane predloga taka, ka-kršna je, zakon.

Rim 16. marca. Tu se pri-pravlja velika manifestacija za italijansko vseučilišče v Trstu. V dotičnem odboru je tudi več Tržačanov.

Pariz 16. marca. Srbski po-slanik je rekel uredniku »Matina«, da Srbija upa, da Rusija in Av-strija ohranita mir na Balkanu.

*** Kakor je splošno znano, dajejo „Mauthnerjeva“ semena za repo za klajo veliki dobiček. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavo in evetlice. (309-20)**

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 16. marca 1903.

Naložbeni papirji.

	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	100 55	100 75
4 1/2% srebrna renta	100 55	100 75
4% avstr. krona renta	101 20	101 40
4% zлата	121 30	121 50
4% ogrska krona	99 55	99 75
4% zлата	121 70	121 90
4% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4% posojilo mesta Spjete	100 —	—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100 —	—
4% češka dež. banka k. o.	99 60	100 30
4% z. o. z. o.	99 60	100 30
4% zast. pis. gal. d. hip. b.	101 30	102 20
4% pešt. kom. k. o. z.	107 20	108 30
4% 10% pr.	101 —	102 —
4% zast. pis. Innerst. hr.	100 70	101 70
4% 1/2% ogr. centr.	100 45	101 45
4% deželne hranilnice	100 —	100 50
4% zast. pis. ogr. hip. b.	99 50	100 50
4% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	98 —	99 —
4% 1/2% češke ind. banke	99 50	100 50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 —	99 —
4% dolenskih železnice	99 50	100 50
4% juž. žel. kup. 1/2% 1/2%	304 50	306 50
4% 1/2% av. pos. za žel. p. o.	100 65	101 65

Srečke.

Srečke od leta 1854	178 —	188 —
„ „ 1860 1/2	184 —	186 50
„ „ 1864	247 —	251 —
tiške	159 25	160 25
zemlj. kred. I. emisije	268 75	272 75
„ II.	266 —	270 —
ogrške hip. banke	259 —	262 —
srbske a frs. 100 —	89 25	91 25
turške	119 —	120 —

Basilika	19 30	20 30
Kreditne	431 —	436 —
Inomoške	84 —	88 —
Krakovske	75 —	77 —
Ljubljanske	74 —	76 —
Avstr. rud. križa	55 25	56 25
Ogr.	27 75	28 75
Rudolfove	70 —	74 —
Salcburske	75 —	79 —
Dunajske kom.	437 —	441 50

Dejavnice.

Južne železnice	51 —	53 —
Državne železnice	691 50	692 50
Avstro-ogrške bančne del.	1865 —	1865 —
Avstr. kreditne banke	690 25	691 25
Ogrske	748 —	749 —
Zivnostenske	264 50	265 50
Premogokop v Mostu (Brux)	702 —	712 —
Alpske montan	394 —	395 —
Praške želez. ind. dr.	1658 —	1668 —
Rima-Murányi	485 —	486 —
Trboveljske prem. družbe	397 —	400 —
Avstr. orožne tovr. družbe	355 —	359 —
Češke sladkorne družbe	150 —	156 —

Valute.

C. kr. cekin	11 32	11 37
20 franki	19 10	19 12
20 marke	23 43	23 51
Sovereigns	23 98	24 06
Marke	117 12	117 30
Laški bankovci	86 45	86 66
Rubli	263 25	263 75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 16. marca 1903.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K	7 52
Rz	„ „	6 69
Koruzna	„ „	6 13
Sovereigns	„ „	6 23
Oves	„ „	6 02

Efektiv.

7 1/2 vinarjev ceneje.

Proti zobobolu in gnilebi zob

izborno deluje dobro znana

antiseptična

Melusine ustna

in zobna voda

katera utrdi dlesno in odstranjuje

nepriljetno sapo iz ust.

1 steklenica z navodom 1 K.

Razpošilja se vsak dan z obratno pošto ne

manj kot 2 steklenici.

Edina zaloga.

Zaloga vseh preizkušenih zdravih,

medic. mil. medicinalnih

vin, specialitet, najfinjših par-

fumov, kirurških obvez, sve-

žih mineralnih vod i. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1

poleg novozgrajenega Fran Jožetovega

jubil. mostu. (205-8)

Umri so v Ljubljani:

Dne 12. marca: Marija Paschali, računskega oficijala vdova, 83 let, Kolodvorske ulice št. 11, Apoplexia cerebri. — Adriena Schmidt, trgovčeva hči, 1 mes., Trubarjeve ulice št. 2, Eclampsie.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806-2. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Marc

Čas opazovanja

Stanje barometra v mm.

Temperatura v °C

Vetrovi

Nebo

14. 9. zv. 738 0 3 4 sl. jvzhod jasno

15. 7. zv. 738 5 — 1 9 sl. svzhod jasno

2. pop. 736 3 12 0 sr. jzhod jasno

9. zv. 736 3 6 4 sl. zahod sk. oblac.

9. 7. zv. 734 6 3 0 sl. svzhod oblacno

2. pop. 733 1 9 9 sl. jug dež

Srednja temperatura sobote in nedelje

3-6 in 3-3, normale: 5-5 in 3-5. — Mokrina v 48 urah: 0-0 mm in 0-0 mm.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Ivan in Karolina Beden
naznanjata v lastnem imenu ter v imenu svojih 4 otrok britko vest, da je Bog Vsemogočni njiju hčero, oziroma sestrico

Ivanko
po kratki, mučni bolezni, v nežni starosti 5 let, poklical k Sebi med krilatce. (759)

V Ljubljani, 16. marca 1903.

Išče se provizijski potnik
za Kranjsko, posebno za Ljubljano, ki je v špecerijskih trgovinah dobro vpeljan.
Ponudbe pod „W. M.“ sprejema upravništvo „Slov. Naroda“. (758-1)

Vabilo
k
občnemu zboru
deiniškega društva
I. narodni dom v Rudolfovem
30. marca 1903
ob 6. uri zvečer v Čitalnici.

Vepored:
1. Poročilo za l. 1902.
2. Račun za l. 1902.
3. Bilanca za l. 1902.
4. Dividenda za l. 1902.
5. Volitev 3 udov v pregledovalni odsek. (767)

Rudolfovo, 10. marca 1903.
Upravni odbor.

Št. 9615.

Razglas.

V smislu § 53 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da bodo

računi o prejemkih in troških

1. mestnega zaklada,
2. ubožnega zaklada,
3. zaklada meščanske imovine,
4. ustanovnega zaklada,
5. potresnega zaklada,
6. 3%, posojila,
7. loterijsko-posojilnega zaklada,
8. mestnega vodovoda in
9. mestne klavnice za l. 1902

od danes naprej 14 dni javno razgrnjeni v tukajšnjem mestnem knjigovodstvu občanom na vpogled.

Pri pretresanju in končni rešitvi teh računov vzlet bode občinski svet morebitne opazke o njih v prevdarek.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 14. marca 1903.

Dne 16. marca t. 1.

otvoritev trgovine

velikega angleškega skladišča oblek

prve vrste

Mestni trg šte. 5

F. M. Netschek, c. kr. dvorni založnik

Oroslav Bernatovič, poslovođa.

Največja izbira najnovejših, najfinjših oblek za gospode, dame in otroke, kakor tudi kostume, bluze iz svile, bagra, sukna itd. Klobuki za gospode od najboljših tvrdk, kakor P. & C. Habig, c. kr. dvorni izdelovalci klobukov na Dunaju. (737-2)

Obleke za gospode in uniforme vsake vrste po meri izvršijo se najfinješe na Dunaju.

Vedno največja izbira.

Od c. kr. finančnega ministrstva imenovano priglasevališče za konverzijo 4-2% obveznic skupnega državnega dolga

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

LJUBLJANA

Špitalske ulice šte. 2.

preskrbuje konverzijo skupne rente brez katich troškov.

(2975-45)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Učenec
14-15 let star, krepak in zdrav ter iz poštene rodbine, se sprejme v trgovini z mešanim blagom
A. Pogačnik v Cerknici.

Stenografa
v sprejme takoj (743-2)
notar Hudovernik
v Kostanjevici.

Popolno (723-2)
špecerijsko opravilo
proda
Rudolf Podkrajšek
v Spodnji Šiški, Kolodvorske ulice št. 159.

Ličen (756)
brek
se proda poceni pri
kolarju Keršiču v Šiški.

— Dobiva se v vseh knjigotrdnicah —
MALI VITEZ
— Pan Volodijevski —
Zgodovinski roman, spisal H. Sienkiewicz
Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski
Roman izide, bogato ilustriran, v 20 do 25 sešitkih po 40 h. Vsakih * 14 dni se izdaja en sešitek *
Založna knjigarna
Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani

špecerijska trgovina
v Ljubljani
z lepim prometom in vso opravo se radi rodbinskih razmer takoj odda.
Vprašati je pri **lv. Jebračin-u.** (713-3)

Varuj svoje žene!
Za vaše rodbine najvažnejšo knjigo v stroških zadevah s des tisoč zahvalnimi pismi poslila diskretno za 90 vin. v avstr. znanstvenih gozpa
A. Maupa
Berlin S. W. 230 Lindenstrasse 47
(8337-49)

Radi pomanjkanja prostorov prodajam
vse pohištvo
kar ga je v zalogi
za lastno ceno.
Fran Burger, mizarstvo
Spod. Šiška. (736-2)

Spretno, solidne potovalne uradnike
(akviziterje)
za vse zavarovalne stroke vsprejme proti visoki proviziji, sčasoma tudi stalno plačo, tukajšnji glavni zastop stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice.
Lastnoročno pisane ponudbe naj se pošiljajo pod: „akviziter 25“ upravništvu „Slov. Naroda“. (608-9)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer.

S tem si usojam naznaniti, da sem kupil

trgovino s špecerijskim blagom

gospe **Jakobine Kastner**

Ljubljana, Gradišče šte. 7

in jo bodem nadalje vodil pod firmo

Mihael Kastner

kot podružnico glavne trgovine (Kongresni trg št. 10.)

Potruditi se hočem svojim cenjenim odjemalcem postreči z najboljšim in najcenejšim blagom in bilježim zagotavljajoč najpaznejšo in najreelnejšo postrežbo

z velespoštovanjem

(755-1)

Mihael Kastner.

se sprejme v trgovino z mešanim blagom pri **Alojziju Jerančič-u** v Ljubljani. (727-2)

Sposoben zastopnik

ki je po pekarijah prav dobro znan, se išče za takoj za razprodajo nekega novega sredstva za pekarje pod najugodnejšimi pogoji.

Ponudbe pod: „W. P. 977“

Rudolf Mosse, Dunaj I., Seilerstrasse 2.

Dobra kuharica

ki je izvežbana v vseh hišnih opravilih in ki zamore sama gospodinjiti, dobi stalno službo v ljubljanski okolici. (714-3)

Natančneje pove iz prijaznosti

J. C. Praunseiss, delikatesna trgovina v Ljubljani, Glavni trg.

Poskusite

J. Klauerjev, Triglav

pristni rastlinski likér.

Oživlja želodec.

Budi tek in prebavo.

Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič

v Ljubljani. (11-61)

Poštna in brzojavna ekspediterica

zmožna samostojnega poslovanja, posebno z inozemstvom, se sprejme takoj ali do 1. aprila pri **c. kr. pošt-nem in brzojavnem uradu v Višnjigori.** (704-3)